

DR SZABÓ PÁL SZAKMAI ÉLETRAJZA

1954. január 4-én született Debrecenben.

A sárospataki Rákóczi Gimnázium speciális angol tagozatú osztályában érettségizett 1972-ben.

1978-ban végzett a Debreceni Orvostudományi Egyetemen. Hallgatóként az Élettani Intézet, majd a III. sz. Belklinika tudományos diákkörében tevékenykedett. 1987-ben pszichológusi diplomát, 1994-ben angol-magyar szakfordítói diplomát szerzett a Kossuth Lajos Tudományegyetemen. 1998-ban elvégezte a felsőoktatási menedzser szakot (DATE).

1982-ben pszichiátriából, 1985-ben neurológiából, majd 1994-ben pszichoterápiából tett szakorvosi vizsgát. Hipnoterápiából (1994) és magatartásterápiából (1994) módszerspecifikus szakpszichoterapeutai képzettséget szerzett.

Angol (1972), orosz (1975), német (1978) és francia (1989) nyelvből középfokú állami nyelvvizsgálója van. Angolból (1994) felsőfokú állami nyelvvizsgát is tett. Olaszul és norvégul is beszél.

1978. november 1-től 1989. szeptember 1-ig a DOTE Ideg- és Elmeklinikáján dolgozott mint tanársegéd. Katonai szolgálata alatt (1979-1980) 5 hónapig a váci fegyházban dolgozott, 5 hónapig a Honvédkórház pszichiátriai és neurológiai osztályain. Mellékfoglalkozásban 1980-tól 1985-ig a KLTE Kun Béla Kollégiumában (Benzúr) dolgozott mint kollégiumi orvos. 1989. szeptember 1. óta a KLTE Pszichológiai Intézetében adjunktus.

1978-tól 1993-ig a Debreceni Orvostudományi Egyetemen oktatott neurológiát, pszichiátriát és orvosi pszichológiát. Ez utóbbi két tárgyat angol nyelven is oktatta. 3 évig orvosi pszichológiából az angol nyelvű oktatás (TOK) tanulmányi felelőse volt, a külföldi hallgatók számára angol nyelvű jegyzetet írt.

1989 óta vesz részt a Debreceni Egyetem (korábban KLTE) pszichológia szakos hallgatóinak képzésében. Itt biológiai alapozó tárgyakat (élettan, idegtudomány, pszichofiziológia, majd biológiai alapok), pszichológiai és klinikai (neurológia, pszichiátria) tárgyakat tanít. A Debreceni Egyetem (korábban KLTE) Pszichológiai Intézetében 2000. július 1-jétől egyetemi docens, 2000. szeptember 1-jétől 2006. dec. 31-ig (a tudományos, pályázati és gazdasági ügyekért felelős) intézetigazgató-helyettes. 2000-től intézeti Erasmus-koordinátor.

1997. jan. 1. óta tanszékvezető docens, 1998 máj. 1-jétől tanszékvezető főiskolai tanár volt az Apor Vilmos Katolikus Főiskola (korábban Zsámbéki Katolikus Tanítóképző Főiskola) Pszichológiai és Szociálpedagógiai tanszékén, 1998. szeptember 1-jétől a szociálpedagógia szak szakvezetője volt, 2002. február 1-jéig. Itt szociálpedagógus, tanító, óvodapedagógus, hitoktató és kántor szakos hallgatókat tanított.

A Haynal Imre Egészségtudományi Egyetem szervezésében is tartott továbbképző előadásokat. Résztvett a Hajdúböszörményi Wargha István Pedagógiai Főiskola szociálpedagógia szakos hallgatóinak a képzésében.

Több mint 100 előadást tartott hazai és külföldi kongresszusokon (29-et angol, egyet-egyét német, ill. eszperantó nyelven). Mintegy 50 közleménye jelent meg (10 angolul, 1 eszperantóul), 2 könyv mellett 8 könyvfejezetet írt. A Magyar Tudományos Akadémia Debreceni Bizottságának pályázatán 1989-ben és 1994-ben díjat nyert. Társszerzője annak a közleménynek, amely 1991-ben a Hollós István díjat nyerte. A Természet Világa cikkpályázatára beküldött írásaival négy alkalommal nyert díjat. A Depresszió- és Szuicidium-ellenes Alapítvány pályázatán tanulmányával I. díjat nyert 1993-ban. 1994-ben a Pro Regione Alapítvány díjazottja a fiatal kutatók kategóriában. 1995-ben az Universitas Alapítvány támogatásával megszervezte az Európai Kultúrközi Epidemiológia Kutatócsoport találkozóját. A Magyar Pszichiátriai Társaság 1994-es kongresszusán tartott előadása megkapta az Eli Lilly különdíját, a 2005-ös kongresszuson a legjobb poszter szerzője. Tudományos munkáira 196 független hivatkozás van (ebből 72 idegen nyelvű közleményekben és könyvekben).

Két alkalommal nyerte el az OTKA (Országos Tudományos Kutatási Alap) támogatását (A táplálkozásvavarok pszichológiai vonatkozásai, 1994-1996, 800 E Ft, Életminőség és egészségi állapot: pszichológiai, szociodemográfiai és biomedikális tényezők szerepe. Kultúrközi epidemiológiai vizsgálat 8 országban , 1998-2001, 1.660 E Ft). Kutató munkájához a Népjóléti Minisztérium Egészségügyi Tudományos Tanácsa (Az evészavarok és a nem-pszichotikus pszichiátriai zavarok prevalenciája diák-populációkban, 1997-2000, 1.600 E Ft) támogatását is elnyerte. Az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán az általa vezetett tanszéken a Svájci Nemzeti Kutatási Alap és a PHARE támogatásával végzett kutatásokat munkacsoportjával. Vizsgálatait az OKTK (Országos Kiemelésű Társadalomtudományi Kutatások kuratóriuma) is támogatta (Életminőség, életmód, egészségi állapot és ezek háttértényezőinek vizsgálata kistelepüléseken,

hazai és határon túli etnikai kisebbségi csoportokban és lemaradó rétegeknél, 2003-2005, 2 400 Ft).

1995-ben "Az anorexia és bulimia nervosa egyes epidemiológiai és pszichológiai vonatkozásai" címmel megvédte kandidátusi értekezését.

Közel 50 diplomamunka készült vezetésével a DOTÉ-n (általános orvos és fogorvos szak, diplomás ápoló szak), az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán (szociálpedagógus, tanító, óvodapedagógus és kántor szak), a Kolozsvári Babes-Bolyai Egyetemen (pszichológia szak) és a Debreceni Egyetem Pszichológiai Intézetében. A DE Pszichológiai Intézete mellett többször volt a záróvizsgabizottság elnöke az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán és a Széchenyi István Egyetemen (Jászberényi Főiskola Kar, szociálpedagógia szak).

A DE Pszichológiai Intézete doktori iskolájának alapító tagja. Számos doktori szigorlaton és védésen vett részt mint opponens vagy a bizottság tagja, illetve elnöke. 5 PhD-hallgatója közül egy védte meg eddig doktori értekezését. Többször volt bizottsági tag a Semmelweis Egyetem doktori iskolájának szigorlatain, illetve védésein.

2001-ben megpályázta és 3 évre megkapta a Széchenyi István Ösztöndíjat. (Emiatt mondott le a tanszékvezetői és főiskolai tanári címről.)

Gyakorló pszichiáterként és pszichoterapeutaként 1990 óta magánrendelést folytat. 1996. ápr. 1-jétől 5 évig az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága (UNHCR) mint szakértőt alkalmazta. 1996. dec. 1-jétől 1998. április 1-jéig vezette a Debreceni Befogadóállomáson (Menekülttábor) működő elmeszociális otthont, ugyanitt 5 évig ambuláns pszichiátriai rendelést folytatott.

1982-ben az NDK-ban (2 hét), 1985-ben Franciaországban (MÖB, 1 hónap), 1993-ban Olaszországban (OMFB, 3 hónap), 1995-ben Ausztriában (Soros Alapítvány, 2 hónap), 2007-ben Norvégiában (3 hónap) volt tanulmányúton.

Tagja a Magyar Pszichológiai Társaságnak, a Magyar Pszichiátriai Társaságnak, a Magyar Egészséglélektani és Pszichofiziológiai Társaságnak, a Magyar Orvostudományi Társaságok Egyesületének Szövetségének (MOTESZ), a Magyar Evészavar Munkacsoportnak és az Evészavarok Európa Tanácsának (European Council of Eating Disorders). Évekig a Viselkedés- és Kognitívterápiás Egyesület elnökségi tagja, a Magyar Hipnózisegyesület ellenőrző bizottságának tagja volt, "national principal investigator" az Európai Kultúrközi Epidemiológiai Kutatócsoportban, 3 éve a Pro Psychologia Alapítvány kuratóriumának tagja.